

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése 2026. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár-szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fűvészeitől hallották. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfúvós tanár.

Gál Laura énekművész közreműködésével, kérte, hogy énekeljék el közösen a Himnuszt.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, hogy Reményik Sándor Csendes csodák című versét Sepsi Melinda, a Csiky Gergely Színház művésze tolmácsolásában hallották.

Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Főtisztelendő Püspök Atya! Kedves Háznagy Asszony! Ünneplő Kaposváriak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Jeremiás próféta imígyen szól: „Törekedjete annak a városnak a jólétére, amelybe száműztelek titeket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak jóléte a ti jóléteket is.” Nos, városunk életében – magunk is érezzük – számos olyan pillanat van, amikor Kaposvár nem csupán épületek és utcák együttese, hanem élő, gondolkodó, cselekvő közösség. Most sincs ez másként. Egy olyan időszakban találkozunk, amikor különösen felértékelődik a közösség, a biztonság és az egymásba vetett bizalom ereje. Amikor a jólétre törekszünk, s amikor tudjuk: amit elértünk, azt bizony meg is kell őriznünk. Nem csupán magunknak, hanem közösségünk minden egyes tagjának, a jövő kaposvári nemzedékeinek. Ez a magasztos cél hozott ma ide bennünket, ennek szellemében jöttünk össze. Hálás vagyok, hogy együtt lehetünk, és hogy városunk ünnepnapján Önökön keresztül köszönhetem Kaposvár valamennyi polgárát!

Kedves Ünneplő Kaposváriak! Bár fontos és büszkék is vagyunk rá, mégis, számunkra e nap mindig többről szól Ferenc József császár és magyar király címadományozásánál. Az 1873-ban kivívott szabad önrendelkezés ugyanis nemcsak jogi, hanem szellemi értelemben is mérföldkő volt. Azt üzenté eleinknek, hogy Kaposvár polgárai képesek és készek saját sorsuk irányítására, képesek saját ügyeiket intézni, felelősen dönteni, és a jövőt építeni. Az önrendelkezés azóta is közös ügyünk. Nemzedékek munkája, hite és felelősségvállalása. Hogy büszkén mondhassuk: Kaposvár mára egy élhető, fejlődő, biztonságos város. Az elmúlt években – amint az ország – mi is számos kihívással, nehézséggel néztünk szembe. Járvány, világgazdasági összeomlás, energiaválság, háború. Ám mi mégis kitartottunk, erőfeszítéseinkben, álhatatosak maradtunk, hitüinktől el nem tértünk. Ezért értük el, amit elértünk. Kaposvár működik, Kaposvár fejlődik, Kaposvár épül. Ez egy város közös teljesítménye. „...mert annak jóléte a ti jóléteket is.” – miként Jeremiás próféta mondja. A bölcsődei gondozóké, akik először mutatnak közösséget a

kisdedeknek. A pedagógusoké, akik nap mint nap nevelik a jövő nemzedékét. Az orvosoké és ápolóké, akik akkor is helytállnak, amikor a legnehezebb. A vállalkozóké, akik munkát adnak. A gyári melósoké, akik nemcsak családjuk biztonságáról gondoskodnak, hanem közösségünket is gyarapítják. A gazdáké, akik piacra hozzák az ennivalót. A közszolgáké, akik szolgálatukkal biztosítják a város mindennapi működését. Az egyházaké, amelyek lelki és testi gondoskodással viseltetnek irántunk. A szülőké, az édesanyáké és a nagyszülőké, akiknek hálásak vagyunk a jövőbe fektetett bizalomért. Köszönet nekik, köszönet valamennyiüknek!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kaposváron a fejlődés soha nem magától értetődő. Mindig alapos döntések előzik meg. Közösen hozott döntések, melyeket hosszú távra szántunk, ám amelyekről – idézve Petőfit – csak az idő dönti el, hogy mennyire igazak, mennyire értékállóak. Az elmúlt esztendőkre emlékeztetnek bennünket.

345 éve, 1681-ben a soproni országgyűlésen nádorrá választották gróf Esterházy Pált, a kaposvári uradalom birtokosát. Öt évvel később ő váltotta vissza a kaposi vártartományt, s ugyanebben az esztendőben szabadult fel Kaposvár a török uralom alól. 1712-ben pedig már letelepedési engedélyt adott, hogy a pusztítás után új élet induljon ezen a földön. 250 éve készült el a Kapos menti mocsarak lecsapolásának terve – egy olyan döntés előkészítése, amely hosszú távon tette élhetőbbé ezt a vidéket. Egy döntés, amely lehetővé tette, hogy a Kapos mentén ne csak vár álljon, hanem város is épüljön. 190 éve, Kaposvár elkészítette első magyar nyelvű várospecsétjét – vagyis egyszer s mindenkorra döntött az identitásáról. 155 éve, 1871-ben Kaposvár mellett is megindult a duna–drávai vasút építése, amely aztán bekapcsolta városunkat az ország vérkeringésébe. Bö két évtized múlva pedig a város megvásárolta az úgynevezett Meggyes-telket, és ezzel lehetővé vált a mai belváros kialakítása. Ezek a döntések mind azt üzenik, hogy a jövő sosem magától alakul. A jövőt alakítani kell. Jó és alapos döntésekkel. És mi – mondom büszkén – hozzá is tettük a magunkét.

Megépítettük a gyorsforgalmi utat. Megújítottuk az ünnepeinknek most is helyt adó Csiky Gergely Színházat, és felépítettük az arénát, a versenyszodát, valamint a közlekedési központot az új híddal. És ezért változtattunk bátran a városszerkezeten is, például az egykori kórházi tömb átépítésével, részbeni parkká alakításával. Kaposvárt európai várossá tettük, amint azt közösen terveztük. S amit egymásnak ígértünk, azt be is tartottuk.

Kedves Ünneplők!

A magyar szabadnak született, és mindig az is maradt. Lovas őseink a sztyeppéken tanulták meg, mit jelent a felelősség, az önfegyelem és az erő. Megtanulták, hogyan kell alkalmazkodni, hogyan kell küzdeni, és hogyan lehet megmaradni. Amikor kellett, ésszel, amikor kellett, erővel, amikor kellett, csellel vagy ravaszsággal. És egy nemzedék mindig és mindenkor megőrizte a magyart magyarnak az utána következő nemzedékek számára is. Amikor hazára leltek a Kárpát-medencében, ezt a tudást hozták magukkal – és ezt adták tovább nemzedékről nemzedékre. Ezt örököltük mi, magunk is. A szabadság szeretete, az önálló döntés igénye, a közösséghez való hűség azóta is bennünk él. Ezért álltunk ellen a történelem során annyiszor a birodalmi önkénynek. Ezért akarunk ma is úgy élni, ahogyan nyelvünk, kultúránk, hagyományaink és hitünk diktálja. És ezért fontos számunkra ma is a béke, a biztonság és a kiszámítható gyarapodás. Az elmúlt másfél évtizedben a helyi akarat és az országos szándék találkozott. Ennek eredményeként városunk az elmúlt száz év legnagyobb fejlesztési időszakát élte meg. Együtt dolgoztunk, együtt fejlődtünk, és együtt is gyarapodtunk.

Ám ma ismét olyan korban élünk, amikor döntéseink súlya megnő. Amikor minden egyes kaposvári szava döntően befolyásolja a mi életünk mellett gyermekeink, unokáink életét is. Most nem fegyverrel, hanem okos döntésekkel kell megőriznünk a békét, és helyes irányban tartani sorsunk szekérrúdját. Most nem csatatereken dől el a jövőnk, de a döntés felelőssége ma is hatalmas. Most arról kell döntenünk, milyen országban, milyen városban akarunk élni. Olyanban, amely békére törekszik, vagy olyanban, amely belesodródik egy pusztító háborúba?

Olyanban, ahol kiszámíthatóság és fejlődés van, vagy olyanban, ahol a bizonytalanság uralkodik el? Olyanban, ahol mi döntünk, vagy olyanban, ahol idegenek jelölik ki az utat? Olyanban, ahol a család, a gyermek, az édesanya kincs, vagy ahol mindez érdektelen, sőt, ahol a gyermek nem a Teremtőé, s nem is a családé, hanem csupán eszköze gendernek, woke-nak. Ezek a kérdések egyáltalán nem elméletiek. Nagyon is valóságosak. Nagyon is húsba vágók! Nagyon is itt forognak körülöttünk, s már korántsem csak a messzi távol problémái. Mindannyiunk életét érintik. Háború vagy béke? Bizonytalanság vagy kiszámíthatóság? Megszorítás vagy fejlődés? Család vagy gender? Nekünk kell döntenünk!

Ez az évünk erről fog szólni.

Kedves Kaposváriak!

A mi városunk mindig az építésben volt erős. Az alkotásban. A békés gyarapodásban. Ezért Kaposvár napján nemcsak a múltunkra emlékezünk, hanem felelősséget is vállalunk a jövőért. Azért, hogy városunk továbbra is élhető, biztonságos és fejlődő város maradjon. Azért, hogy gyermekeinkre olyan országot hagyjunk, amelyben érdemes tervezni, dolgozni, családot alapítani. Amelyben biztonságban lehet élni. 1873-ban Kaposvár polgárai kivívták az önrendelkezés jogát. Ma rajtunk a sor! Tudjuk, mi a helyes. És meg is védjük azt! Isten óvja, védelmezze és segítse Kaposvárt, és annak minden polgárát!”

Nyári Szilvia „Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, idén az alábbi kitüntetéseket és díjakat adományozza:

Az Év Sportolója díj:

„A Kaposvári Vízügyi Sport Club versenyzője 2014-ben, nyolcévesen kezdett kajakozni. Tehetsége fiatalon megmutatkozott, hiszen már egy év múlva dobogós helyen végzett 2000 méteren a magyar bajnokságon.

Első nemzetközi sikereit 2020-ban a szegedi Olimpiai Reménységek Versenyén érte el, 4. helyet szerzett kajak négyes 500 m-en. A következő évben 16 évesen lett először magyar bajnok 15 km-en, és az Olimpiai Reménységek Versenyén már három számban állt rajthoz: ott két ezüstérmét, valamint egy 7. helyet szerzett.

Első éves ifjúsági versenyzőként Európa-bajnok lett Dániában és második a portugáliai vb-n. 2023-ban ifjúsági korosztályban a dobogó legfelső fokára állhatott magyar bajnokságon, Európa-bajnokságon és világbajnokságon egyaránt.

2025-ben, még csak 20 évesen a felnőtt korosztályban az Európa-bajnokságon első, míg a világbajnokságon második helyezést ért el maratoni távon kajak párosban.

Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza **Szerafin Zsófia kajakversenyzőnek.**

Edzők: Faludy András, Bauer Gyula.

Kérem Szerafin Zsófiát a díj, Faludy András és Bauer Gyulát a jutalom átvételére!.”

„A Kaposvári Sportiskola versenyzője 2008-ban kezdett cselgáncsozni szülővárosában, Kaposváron.

Többszörös diákolimpiai bajnok, sportágában országos bajnoki címet szerzett ifjúsági, junior, U23-as és felnőtt korosztályban. Ifjúsági, junior és felnőtt korosztályokban többszörös Európa Kupa-dobogós.

2021 óta a felnőtt-dzsúdóválogatott keretének tagja.

Dávid 2025-ben is kiemelkedő eredményeket ért el. Európa Kupa-ezüstérmet szerzett, az Európai Egyetemi Játékokon bronzérmes lett, az Egyetemi Világjátékokon ötödik helyen végzett. A szarajevói European Open versenyen, melyen már világranglista pontokat lehet gyűjteni, megállíthatatlan volt egészen a dobogó legfelső fokáig, aranyérmet szerzett 60 kg-os súlycsoportban. 2025-ben megnyerte a Felnőtt Országos Bajnokságot.

Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Naji Dávid dzsúdóversenyzőnek.**

Edző: Kéki Márton.

Kéki Márton edző külföldre utazott, edzőtáborban van, így Naji Dávidot kérem a díj és a jutalom átvételére!.”

„A KNRC Kaposvár első számú női együttese, a vármegye és a régió legmagasabb szinten jegyzett női csapata. Az 1969-ben alakított klub jelenleg a magyar élvonal, a TippmixPro Női Extraliga egyik meghatározó együttese. Az elmúlt években egymást érik a sikerek, 2024-ben a klub története során első alkalommal jutott bajnoki döntőbe, 2025-ben pedig szintén első alkalommal Magyar Kupa-döntőt játszott. Ugyanebben az idényben a bajnokságban bronzérmet szereztek. Az idei bajnoki szezonban a CEV Challenge Kupa-sorozatban már biztosan a legjobb nyolc csapat között vannak, és készülhetnek a negyeddöntős megmérettetésre.

Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza a **Kaposvári Női Röplabda Club KHG KNRC csapatának.**

Edző: Lacombe Vincent.

A csapat tagjai nem tudnak részt venni ünnepségünkön, mert ma este Magyar Kupa-negyeddöntőt játszanak a Vasas SC ellen Budapesten. Sok sikert kívánunk az együttesnek!

Kérem Lacombe Zsófiát, a Kapos Sport Röplabda Kft. ügyvezetőjét a díj és a jutalom átvételére!

„Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése **„Kaposvár Szolgálatáért”** kitüntetést adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

1992-től a kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskolán oktatott. Alapításától 2018-ig látott el vezetői, kutatói és oktatói feladatokat a Kaposvári Egyetemen, majd a Károli Gáspár Református Egyetemen folytatta a pályáját. Szintén 2019-ben lett a Veritas Történetkutató Intézet és Levéltár tudományos főmunkatársa. Számos országos és nemzetközi konferencián vett részt, projekteket vezetett, tanulmányokat és könyveket írt. Legfőbb kutatási témája a Kádár-rendszer egyházpolitikája a Dél-Dunántúlon. Több évtizedes pedagógiai munkájáért és tudományos eredményeiért **dr. Bertalan Péter Tamás történész, politológus, tanár.**

Negyven évig volt óvónő Toponáron, jelenleg a Kaposvári Óvodai Központ Tar Csatár Tagóvodájában dolgozik. Egész életét a kaposvári óvodás gyermekeknek szentelte, s nem egy hátrányos helyzetű és sajátos nevelési igényű kis kaposvári nőtt fel az ő szárnyai alatt. Kitartása, teherbíró képessége, gondoskodó szeretete, precizitása példa valamennyi kollégája előtt. Évtizedeken át odaadással végzett gyermeknevelő **munkájáért Czipán Sándorné, a Tar Csatár Tagóvoda óvodapedagógusa.** A kitüntetést betegsége miatt egy későbbi időpontban veszi át.

1996-ban kapta meg orvosi diplomáját Pécsen, s a Kaposi Mór Oktató Kórház traumatológiai osztályán kezdte a pályáját. 2000-tól újra nyolc évet tanult és dolgozott a baranyai székvárosban, gyakorlatot szerezve a baleseti sebészetből. Végzettségét traumatológiai, kézsebészeti és ortopédiai szakképesítéssel is kiegészítette, mindhárom esetben kiválóan megfelelt eredménnyel. 2008-ban végleg visszatért a kaposvári traumatológiára, amelynek jelenleg az osztályvezető-helyettese. Szakértelemmel és hivatástudattal végzett gyógyító munkájáért **dr. Czóbel Gábor traumatológus főorvos, kézspecialista.**

Szegeden megszerzett orvosi diplomája birtokában a Somogy megyei kórház segédorvosaként kezdte a pályáját 1979 őszén. 1985-ben, amikor belgyógyászatból szakvizsgázott, a Rét utcai felnőtt háziorvosi körzet orvosa lett. 1993-tól vállalkozói státuszban vitte tovább a praxist 2025-ig, nyugdíjba vonulásáig. Betegei és kollégái körében egyaránt tiszteletnek és megbecsülésnek örvendett szelíd, halk szavú személyisége. Több évtizeden át végzett, eredményes gyógyító munkájáért **dr. Faragó Miklós felnőtt háziorvos.**

Húszévesen, 1994-ben beosztott tűzoltóként kezdte hivatásos szolgálatát Kaposváron. Azóta több száz tüzesetnél és műszaki mentésnél dolgozott, s 2012-ben helyezték – kimagasló teljesítménye elismeréseként – szerparancsnoki beosztásba. Feladatait nagy szakértelemmel, hivatása iránt elkötelezetten látja el, helyzetfelismerő és problémamegoldó képességét, gyakorlatias gondolkodását jól tudja kamatoztatni az éles bevetések során. Kiemelkedő szaktudással végzett munkájáért **Hegedűs Zoltán, a Somogy Vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság címzetes tűzoltó törzsszázlósa.**

A vizsgálati osztály gazdaságvédelmi alosztályának vezetője a városi rendőrkapitányságon. Feladatkörébe tartozik az online térben elkövetett bűncselekmények büntetőeljárásainak lefolytatása, kiemelten a vagyonvisszaszerzési tevékenység, melynek alapvető célja a sértettek kártalanítása. Nemcsak kiegyensúlyozott teljesítményével, hanem a pályakezdekők mentorálásával is példát mutat kollégáinak. Kiváló, lelkiismeretesen végzett munkájáért **Kis Jenő, a Kaposvári Rendőrkapitányság rendőr őrnagya.**

Évtizedek óta szolgálja első és egyetlen munkahelyét, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Kaposvári Campusát, illetve jogelőd intézményeit, de a megye határain túl is nagy tudású, széles látókörű szakemberként tartják számon. A könyvtárat 2009 óta vezeti, és az egyetemi rendezvényeknél is nélkülözhetetlen a szerepe. Levezényelt több átalakítást, struktúraváltást, fejlesztést és pályázatot. Kiemelkedő szakmai munkájáért **Kiss Gábor, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Egyetemi Könyvtár és Levéltár igazgatója.**

A pécsi születésű, színházi berkekben csak Kisspistaként vagy Kellékkirályként emlegetett szakember 1989 óta dolgozik a Csiky Gergely Színházban. Minden cselekedete szeretett színházáról szól, még a lehetetlennek tűnő feladatokat is vállalja – és meg is oldja – az előadások megszületéséért. Napi tevékenysége valójában nem munkakör, hanem életforma.

Töretlen tenni akarásával, kitartásával példa lehet nemcsak a kollégái és a közönség, de városunk teljes közössége számára. Sok évtizedes, elhivatott színházgazdagító munkájáért **Kiss István, a Csiky Gergely Színház kelléktárvezetője.**

A Somogy Megyei Tanácson, majd az Országos Kereskedelmi és Hitelbankban is dolgozott, mielőtt 2001-ben ügykezelői-titkárnői beosztásba került a Kaposvári Polgármesteri Hivatalban. Feladatait önállóan, felelőség- és hivatástudattal, kiemelkedő szakmaszeretettel látja el. Empátiájával, segítőkészségével méltán vívta ki az ügyfelek és kollégái elismerését. Több évtizeden át végzett gondos, precíz munkájáért **Lukácsné Horváth Erika, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal aljegyzői titkárnője.**

Első munkahelyén, a Módszertani, majd Tátika Bölcsődében 1989 óta gondozza a város legifjabb polgárait. 2011-ben csoportvezető lett, 2022-től pedig mint bölcsődevezető irányítja a tátikás közösséget. A szakma iránti elhivatottsága, a gyermekek szeretete, a róluk való gondoskodás teszi teljessé az életét. Tapasztalatait, tudását szívesen osztja meg a képző intézmények hallgatóival. Évtizedeken át végzett, felelősségteljes kisgyermeknevelő munkájáért **Magyar Zsoltné, a Tátika Bölcsőde vezetője.**

A főiskola elvégzése után, közgazdászdiplomája birtokában előbb vámügyintézőként helyezkedett el, 2008-tól pedig a Polgármesteri Hivatal Gazdasági Igazgatóságának Üzemeltetési Irodáján dolgozik. Mivel szakszerűen oldotta meg sokrétű és nagy felelősséggel járó feladatait, a hivatal egyik meghatározó munkatársává vált. Elkötelezett és megbízható munkájáért **Nagyné Barka Zsuzsanna, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal pénzügyi ügyintézője.**

Pályája elején a Somogyszili Általános Iskolában és a megyei művelődési központban is dolgozott, s több díjat kapott animációs filmjeiért. 2007 óta múzeumpedagógus a kaposvári múzeumban. Egész életét meghatározza a gyerekek oktatása és nevelése, amelyben rajztehetsége is segíti. Könyveket, lapokat illusztrált, foglalkoztató-füzeteket készített, számos népművészeti kötetet nem csupán rajzolt, hanem szerkesztett is. A fiatalok figyelmét felkeltő és ébren tartó, nagy hozzáértéssel végzett munkájáért **Őszi Zoltán, a Rippl-Rónai Vármegyei Hatókörű Városi Múzeum múzeumpedagógusa.**

1981-ben szerzett jogi diplomát az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán, három év múlva az ügyvédi szakvizsgát is letette. Előbb a Kaposvári 2. Számú Ügyvédi Munkaközösségben dolgozott, 1991-től pedig egyéni ügyvéd. 2014-ben megválasztották a megyei ügyvédi kamara elnökének, ettől az évtől a Magyar Ügyvédi Kamara elnökségének is tagja. A 70-es években tagja volt a magyar ifjúsági röplabda-válogatottnak, aktívan részt vesz a Kaposvári Egyházmegye munkájában. Kiváló ügyvédi munkájáért, kollégái érdekeinek lelkiismeretes képviselétéért **Pongráczné dr. Csorba Éva, a Somogy Vármegyei Ügyvédi Kamara elnöke.**

1983-ban szerzett üzemmérnöki oklevelet. Dolgozott az Ingtatlanközvetítő Vállalatnál, majd több biztosítótársaságnál, 2013 decemberétől pedig a Kaposvári Vagyonkezelő Zrt. házközelési üzletágának műszaki vezetője. Feladatait kiváló szaktudással, ugyanakkor segítőkészen és emberségesen látja el. A kaposvári Szent Imre-templom is fontos hely az életében; jelenleg képviselő-testületi tag és világi elnök. Áldozatkészen és önzetlenül támogatja az elesett embereket. Alapos, magas színvonalú munkájáért, a rászorulókat segítő tevékenységéért **Ratkóczy Gábor, a Kaposvári Önkormányzati Vagyonkezelő és Szolgáltató Zrt. házközelési műszaki vezetője.**

A tabi születésű pedagógus 1991-ben került a Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskolához, s 2000-ben lett az intézmény igazgatója. A kaposvári általános iskolák összevonását követően, 2009-től számos oktatási intézményt irányít sikerrel mint főigazgató. Segítette a helyi tantervek kidolgozását, biztosította a szakos ellátottságot, újraélesztette a tagintézmények közötti szakmai együttműködést. Alkotó és színvonalas pedagógiai és vezetői munkájáért **Szabó Zoltánné Kudomrák Zsuzsanna, a Kodály Zoltán Központi Általános Iskola főigazgatója.**

„Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése **„Pro Urbe Kaposvár”** kitüntetés adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

A történet fonala a Festetics család kezéből kezdett legombolyodni jó két évszázaddal ezelőtt. Lajos gróf már 1816-ban sokat lendített az ügyön könyvadományával, László gróf pedig 1825-ben ajánlott fel ezer ezüstforintot egy „olvasó intézet” céljaira, amely a nemzeti nyelv és a nemzeti művelődés javára munkálkodna „a nemes vármegye kebelében”. Utóbbi tartják az alapítás időpontjának.

A könyvtár még a feudalizmus idején keletkezett, működése azonban a polgárosodás irányába mutatott. Művelt nemeseken kívül kaposvári ügyvédek, tanárok, orvosok, tisztviselők tartoztak első olvasói közé, s olyan kiváló emberek bábáskodtak a születésénél, majd kísérték figyelemmel a gyermekéveit, mint a „könyvvásárló bizottságba” is bevásárolt Berzsényi Dániel.

Természetesen a könyvtárnak se volt könnyebb a sorsa, mint Somogy népének és Kaposvár polgárainak. Sokáig a vármegyeházán működött, néhány évtizedre a gimnázium könyvtárával vonták össze, 1952-ben – amikor nyilvános közkönyvtárrá fejlesztették – egy Dózsa György utcai villaépületben találtak neki helyet, s csak 1964-ben foglalta el mai – 2001-ben kibővített – otthonát. Ez volt az ország első korszerű, szabadpolcos megyei könyvtára.

2013-ban, amikor a városi önkormányzat fenntartásába került, már a Kossuth-díjas költő, Takáts Gyula nevét viselte. 2011-ben megkapta az Örökségünk – Somogyország Kincse elismerést, 2024-től pedig a Minősített Könyvtár címnek is birtokosa. A bibliotéka mindenki számára nyitva áll, biztosítva, hogy szabadon hozzáférhessünk a nyilvánosságra került információkhoz és szellemi alkotásokhoz.

A könyvtártudomány alaptörvényei kimondják, hogy minden olvasó kapja meg a maga dokumentumát, és minden dokumentum jusson el a maga olvasójához. A mögöttünk hagyott kétszáz év bebizonyította, hogy Somogy földjén egymásra talált vármegye, könyv, város, olvasó és a megye leggazdagabb állományú nyilvános könyvtára. Így tehát szilárd kulturális alapokon fogadhatjuk az új idők új szellemi kihívásait, most, amikor a következő két évszázad is elkezdődött.

Értékteremtő, színvonalas, a magyar kultúrát gazdagító munkájáért, amellyel hozzájárult a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése **„Pro Urbe Kaposvár” kitüntetés adományoz a Takáts Gyula Vármegyei Hatókörű Városi Könyvtárnak.**

A kitüntetés Rázsits Veronika igazgató és Egyed Nándor igazgatóhelyettes veszi át. Külön köszöntjük ünnepségünkön a Takáts Gyula Vármegyei Hatókörű Városi Könyvtár egykori és jelenlegi dolgozóit.

1954. január 31-én született Marcaliban. Egyetemi diplomáit Budapesten és Pécsen szerezte meg. Szakképzettségeinek sora hosszú: filozófiaoktató, politológus, okleveles humánmenedzser, európai uniós szakértő és tanácsadó.

Ahogy maga is fogalmaz, egész pályafutását az életen át tartó tanulás jellemzi. Diplomásként először fizikai munkásként kezdett dolgozni, később óraadó volt a Kaposvári Tanítóképző Főiskolán. Filozófiai ismeretei mellé Pécsen okleveles humánmenedzseri képesítést szerzett, területfejlesztési és kommunikációs specializációval.

2004-ben a Nemzetközi Bankárképző Központban szerzett európai uniós szakértői oklevelet, majd sikeresen vizsgázott a Budapesti Gazdasági Főiskola Külkereskedelmi Karán, a Szókratész Külgazdasági Akadémián, európai uniós tanácsadó szakon.

Újságírói pályája a Somogyi Hírlap elődjénél, a Somogyi Néplapnál indult. A szakma szinte minden lépcsőfokát bejárta: dolgozott belpolitikai újságíróként, volt rovatvezető, szerkesztő, főszerkesztő-helyettes, felelős szerkesztő és megbízott főszerkesztő is.

2004-től a Tolnai Népújság főszerkesztője lett, majd 2005-től – modellkísérletként – főszerkesztő-kiadóvezetői beosztásban dolgozott.

2012. december 1-jétől az Axel Springer Magyarország Kft., majd 2014 októberétől a Mediaworks regionális kiadójának projektekért felelős főszerkesztője volt. 2016. december 1-jén nevezték ki a Somogyi Hírlap főszerkesztőjévé. Ezt a posztot 2017-ig főállásban töltötte be, majd nyugdíjasként még további hét éven át folytatta a munkát.

2024-ben a főszerkesztői székéből nyugdíjba vonult. Ez az ő esetében azt jelentette, hogy bár a szerkesztőségbe már nem járt be napi szinten, véleményét továbbra sem tartotta magában. Írásaiból, véleménycikkeiből és közösségi médiás bejegyzéseiből ma is megismerhetjük a világról alkotott gondolatait.

A Tolnai Népújság, majd a Somogyi Hírlap főszerkesztőjeként mindig kiemelten fontosnak tartotta, hogy a lap a helyi és megyei közélet megkerülhetetlen, befolyásos szereplője legyen.

Az újságírás mellett családi vállalkozásba is kezdett: 1995-től fejlesztési projektek generálásában, kidolgozásában és megvalósításában vett részt. Közreműködésével több száz új munkahely jött létre, és számos egyedi, versenyképes fejlesztés valósult meg.

Jelenleg is aktív ezen a területen, emellett tagja a Somogyi Kereskedelmi és Iparkamara elnökségének.

Pályafutása során számos elismerésben részesült. Megkapta Somogy Megye Újságíró Nívódíját, a Somogyi Kereskedelmi és Iparkamara Médiadíját, valamint a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének elismerését is. Kitüntették továbbá a Somogyi Hírlap Nívódíjával, a Somogy Polgáraiért díjjal, a Dél-Dunántúl Turizmusáért díjjal, a Pécsi Tudományegyetem Sajtódíjával és a Tolna megyei Príma-díjjal.

Több évtizedes újságírói munkájáért, a somogyi emberek hiteles tájékoztatásáért Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzata **Pro Urbe Kaposvár** elismerést adományoz **Lengyel János újságírónak, a Somogyi Hírlap korábbi főszerkesztőjének.**

1941-ben született Berzencén; a család öt gyermeke közül ő volt a negyedik. A csurgói gimnáziumban érettségizett, és 1965-ben summa cum laude végezte el a Pécsi Orvostudományi Egyetemet. Diplomája megszerzése után a kaposvári megyei kórház gyermekosztályán kezdte a pályáját, s miután csecsemő- és gyermekgyógyászatból is szakvizsgát tett, 1970 tavaszán körzeti és bölcsődeorvosként folytatta. 1994-től vállalkozóként gyógyítja a beteg gyermekeket, és gondozza az egészségeseket. Annak szentelte az életét, hogy az egyik legnagyobb felkészültséget igénylő szakterületen, a gyermekgyógyászatban szolgálja az orvoslás ügyét.

Az évtizedek alatt kialakított több százezer orvos-beteg kapcsolat mélyítette el tapasztalatát, de kiváló szaktudása mellett közvetlensége, humora és hivatásszeretete is segíti munkájában. Továbbra is aktív, orvosi feladatait még nyolcvannégy évesen is lelkiismeretesen ellátja. Délelőttöként a rendelőjében fogadja kis betegeit, akikkel könnyen megtalálja a hangot.

Jelenleg csaknem hatszázan tartoznak a körzetébe, de pályája során volt idő, amikor több mint ezerháromszáz gyermekért viselt felelősséget. Olyan doktor bácsi ő, akinek mindenkor igen sokat köszönhetek a kis kaposváriak.

Emberi és szakmai hitelét egyaránt erősíti példamutató életmódja. Lételeme a mozgás. Rendszeresen úszik, a fiatalkorában megismert tájfutást pedig versenyszerűen űzte évtizedeken át; az ausztriai Alpok–Adria korosztályos versenyt ötvenöt évesen nyerte meg, hetvenévesen pedig országos második helyezést ért el a hasonló korúak között. „A tájfutás kondiban tart szellemileg is – mondja –, mert nemcsak futunk, hanem gondolkodunk, döntéseket hozunk.” Állhatatos résztvevője a szabadidősport-rendezvényeknek, és mint versenybíró és sportvezető is elismerést szerzett. Éveken keresztül ő irányította a Kaposvári Rákóczi tájfutó szakosztályát és a megyei tájfutó szövetséget.

Három gyermeke van, akiknél mind orvosi hivatásában, mind a sport iránti elkötelezettségében követőkre talált. 2011-ben megkapta a Kaposvár Város Szolgálatáért kitüntetését, 2015-ben címzetes főorvos lett, ugyanebben az évben a Pro Sanitate díj, 2022-ben a Bay Béla-díj birtokosa, s 2025-ben, hatvanéves orvosi jubileumán a gyémántdiplomáját is átvehette.

Több évtizeden át magas színvonalon, hivatása iránt alázattal végzett gyermekorvosi munkájáért, amellyel hozzájárult a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése „**Pro Urbe Kaposvár**” kitüntetését adományoz **id. dr. Pavlovics György házi gyermekorvosnak.**

1950. május 7-én született Somogysárdon. A huszonhat éves gépészmérnök egyetlen leselejtezett esztergagéppel indította el vállalkozását egy sárdi ház garázsában. Öt évtized telt el azóta, s ma már több százezer eurós gépeket működtet a cég, amelyet egy élet munkájával sikerült a saját szakterületén Magyarország legnagyobb, nemzetközileg is jegyzett vállalatává tennie.

A kezdetben még egyszemélyes vállalkozás rohamléptekben fejlődött. Tulajdonosa a közeli Kaposváron hozott létre telephelyet, s maga is a városba költözött a családjával. A nemzetközi piacra 1992-ben léptek ki, és ott is versenyképesnek bizonyultak; olyan gépgyártó vállalatokkal léptek kapcsolatba, amelyek a világpiac meghatározó szereplői. A cégalapító 1994-től töltötte be az ügyvezetői pozíciót, s az irányítás mellett a stratégiát is meghatározta. Sokáig kizárólag az ő feladata volt a vezetés, de fia, Krisztián hosszú évek óta segíti a munkáját.

1996 decemberében kft.-vé alakították a családi vállalkozást; ekkor már harminc gyártógéppel rendelkeztek. 2006-ban egy új, kétezer négyzetméteres üzemcsarnokot vásároltak azon a gyártelepen, ahol egykor a Csepel Művek működött. A 2008-as válság után sem húzták be a féket, hanem az előremenekülést választották: sokrétűbbé tették a gyártási portfóliót. A fejlesztési stratégia sikeresnek bizonyult, a cég megerősödött, s azóta is számos, a fejlődésükben kulcsszerepet játszó megbízást kaptak, ami biztos bevételhez juttatja őket.

Döntő számukra az Európába irányuló export, alapvetően a nemzetközi piacon igyekeznek megállni a helyüket. Gyorsan reagálnak a változásokra, ami hozzájárul a versenyelőnyükhöz. Megőrizték a kezdeti lendületet; a Kaposfüredi úti ipari parkban 2024 őszén adták át ötezer négyzetméteres üzemcsarnokukat.

2012-ben segítettek létrehozni a Vállalkozók Kaposvárért Közösséget, amely az önkormányzat törekvéseinek támogatását tűzte ki célul. Az ügyvezető szerint „azért alapították, mert olyan kaposváriak, akik felelősek magukért, családjukért és közösségükért. A megyeszékhely nem csupán cégek telephelye, hanem az otthonuk is.” Úgy tartja: vállalkozásaik eredményében benne van a kaposváriak munkája, mint ahogyan a város fejlődésében is megjelenik valamennyi polgár igyekezete és szorgalma. Szerinte az egyéni sikerek csak akkor nyerik el értelmüket, ha egy egész közösséget gazdagítanak. El lehet hinni neki, mert saját cégének szinte mesebeli története a kitartás mellett az összefogás erejéről szól. És persze a megérdemelt sikerről.

Évtizedeken át végzett magas színvonalú munkájáért, amellyel városunk gazdaságát erősítette, és polgáraink közösségét szolgálta, Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése **„Pro Urbe Kaposvár”** kitüntetést adományoz **Szabó Ferencnek, a Szabó Fogaskerékgyártó Kft. ügyvezetőjének.**

„Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése **„Kaposvár Város Díszpolgára”** kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

1960. szeptember 16-án született Kaposváron. Konzervatív gondolkodását a családjából hozta magával – mindkét nagyapja megszenvedte a kommunista diktatúrát –, mindazonáltal azokkal is szót ért, akik más értékeket tartanak fontosnak. Mezőgazdasági gépszerelő végzettséget szerzett, s bár hamarosan más utat talált magának, műszaki ismereteit újonnan választott hivatásában is jól kamatoztatta. A nyolcvanas évek közepétől íjkészítőként dolgozott: modern anyagok és technológiák felhasználásával rekonstruálta a honfoglalás kori magyar íjat, és elsőként a világon a sorozatgyártását is elkezdte.

Úgy él szoros kapcsolatban a múlttal, hogy a legkevésbé sem a múltban él. „Nem az kell, hogy hátat fordítsunk a 21. századnak – figyelmeztet –, hanem az, hogy kézben tartsuk.” Véleménye szerint ugyanolyan hiba, ha elzárkózunk a saját kultúránktól, mint ha nem veszünk tudomást arról, hogy változik a világ. „Azokat a dolgokat kell a múltból áthozni a jelenbe – mondja –, amelyek a mi világunkhoz is adaptálhatók. Hiszek benne, hogy ez működhet; a haladás és a hagyomány igenis jól megférhetnek egymás mellett.” Életfelfogását kifejező üzenete mára szállóigévé vált: „Nem az őseket kell követni, hanem azt, amit az ősök követtek.”

Határozottan cselekvő, kitartó és józan gondolkodású ember, aki azzal, hogy gazdálkodni kezdett a Kaposmérő és Kaposdada közötti völgyben, megmutatta, miképpen lehet harmóniában élni a természettel. Szeret és tud is dolgozni: kaszál, traktort vezet, istállót takarít, fát vág, és szívvel-lélekkel gondozza a jószágait.

Mindeközben egy maga készítette íjjal és egy sérült, vágóhídra szánt angol telivérrel a világhír felé is elindult, megteremtve – sport, nemzeti tradíció és természetszeretet metszéspontján – a modern kori lovas íjászatot. A nyolcvanas évek végén kidolgozta a sportág versenyszabályait, s a kilencvenes évek elején terjeszteni kezdte Magyarországon, majd Európa más részein, az Egyesült Államokban és Kanadában. Jelenleg is számos országban tanítja, s azon dolgozik, hogy bekerüljön az olimpiai sportágak közé.

Ezzel párhuzamosan a saját birtokán önerőből kialakított harcművészeti központ egyfajta zarándokhellyé vált – nemcsak a sportág különlegessége és romantikája, hanem a mögötte meghúzódó szellemiség miatt is.

Ennek a sajátos kisugárzású, ősi alapokon felépült új sportnak – saját szavai szerint – az az igazi célja, hogy „minden lövéssel eggyel közelebb kerüljünk önmagunkhoz. A lovas íjászat különleges elegye testnek és léleknek, kintnek és bentnek: a ló a kapcsolat a külső világhoz, az íj a befelé tartó út szimbóluma, a kettő kombinációja segíti az önismeretet, és fejleszti a személyiséget.” A személyiségépítésre a munkát tartja a legalkalmasabbnak, a munkát, amely egyúttal közösséget is formál. Újra egyértelműen fogalmaz: „Én két dologra fektetek hangsúlyt: a közösségre és a személyiségfejlesztésre. Ezt a két dolgot tartom rendkívüli fontosságúnak.”

Bizonyára ő a világ legkiválóbb lovas íjásza, aki minden versenyt megnyert, amelyen elindult, és 1998-tól 2011-ig öt Guinness-világrekordot sikerült felállítania. Lovasíjász-módszere 2011-ben az egyetemi oktatás része lett Magyarországon, 2012-ben felvették a szellemi kulturális

örökség nemzeti jegyzékébe, egy év múlva pedig a hungarikum címet is elnyerte. Jelenleg 18 országban 42 nemzetközi bíró képviseli az általa létrehozott rendszert.

Munkássága révén újra nemzetközi hírnévre tett szert a magyar íjászhagyomány, a lovas íjászat életformává teljesedett, és nemzeti értékke nemesedett.

Könyveket ír, kaposmérői lovasíjász-központjában világtalálkozókat szervez – még világbajnokságoknak is helyet adott a völgy –, és sikeres külföldi edzőtáborokat vezet. Már több kontinensen rendezett bemutatókat, 2019-ben az angol királyi család előtt is szerepelt tanítványjaival. Számos filmben vett részt, és volt tanácsadó, többek között Matt Damon személyi edzőjeként dolgozott egy hollywoodi produkcióban.

Tudását, eredményeit, egyedülálló életművét egyre inkább elismerik. Számos kitüntetése között ott van a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje, a Magyar Örökség díj és a Magyar Érdemrend középkeresztje. Díszpolgára Kaposmérőnek és Bárdudvarnoknak, birtokosa a Pro Comitatu Somogy díjnak, és 2012 óta a Magyar Kultúra Lovagja. Lovasíjász-iskolája 2009-ben megkapta a Kaposvár Városért kitüntetését.

Szülővárosát nagyon szereti, és lelkesen mutatja meg vendégeinek, minden idelátogatónak. Boldogan él, de még ezt sem öncélúan teszi: valamennyiünknek példát mutat rá, hogy a saját utunkat megtalálva, értékes célokat magunk elé tűzve, gondjaink között is nyeregben maradva miként tudjuk elérni a boldogságot.

A hagyományörzésben és a sportban elért eredményeiért, a magyar kultúrát gazdagító és Kaposvár hírnevét öregbítő, több évtizedes, példaértékű tevékenységéért Kaposvár Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése a **„Kaposvár Város Díszpolgára”** kitüntetést adományozza **Kassai Lajos íjkészítőnek, lovas íjásznak.**

A kitüntetettek nevében Kassai Lajos beszélt.

Kassai Lajos: „Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagyon szépen köszönöm. Nagy szeretettel köszöntöm az est háziasszonyát, Püspök úr, Képviselő Úr, Polgármester Úr. Megköszönöm mind a magam, mind a kitüntetettek nevében, hogy létrehozták ezt a mai estét fáradtságot, időt, pénzt nem kímélve. Hallottam ezt a fantasztikusan összeszedett méltató szöveget, de tudják én egy történetet szeretnék Önökkel megosztani. Az én nagyszüleim itt éltek Kaposváron. Innét szálltak vonatra, ami a Don-kanyarba vitte őket. Mindkét nagyapám hazajött. Az apai nagyapám betöltötte a kilencvenedik életévét. Itt született édesanyám, édesapám, aki szintén betöltötte a kilencvenedik életévét. Én is itt születtem Kaposváron. Ezer szál köt ehhez a városhoz, de volt egy pillanat az életemben, ami nagyon meghatározó volt. A lovasíjászat már szétrobbant a világban, nemzetközi edzőtáborokat tartottunk, Egy zsúfolt nemzetközi edzőtábor szereplőit behoztam egy csodálatos napon a városba, hogy bemutassam nekik ezt a várost. Életemben először úgy tekintettem erre a városra, mint egy turista, hiszen én csak a szemem sarkából figyeltem ezt a várost. Szerettem, itt születtem, de mindig valami ügyet intéztem, mindig valami esemény volt, jöttem és szaladtam vissza a tanyára. Most itt volt ez a nemzetközi társaság. Én bejártam az egész világot és ránéztem erre a városra annak a szaud-arábiainak a szemével, aki a sivatagból jött. Aztán ránéztem egy kínai, egy kanadai, egy orosz szemével. Több, mint ötven éves voltam, és soha nem bocsájtom meg magamnak, hogy miért kellett nekem erre ötven évet várni. Hogy miért nem tudunk ránézni erre csodálatos országra úgy, hogy mi itt élünk. Ez valami egészen elképesztő. Higgyék el, én, aki bejártam az egész világot, mindig szeretettel jövök haza és nagyon hálás vagyok, nagyon szépen köszönöm, hogy ez a szeretet, már nem plátói, nem egyoldalú. Szeretném még egyszer megköszönni mindnyájunk nevében ezt a megtisztelő kitüntetést. Isten áldja Önöket!”

Nyári Szilvia: megköszönte Kassai Lajos megtisztelő szavait. Elmondta, hogy ezzel az ünnepi közgyűlés hivatalos része véget ért, még egyszer gratulált a kitüntetetteknek.

15 perces szünet következett, ezután került sor a kitüntetettek tiszteletére rendezendő gálaműsorra.

A gálaműsor szereplői között szerepel a CapPuccini Kórus, akik Kaposvár városának egyik aktív, sokszínű műsorú kórusa. A kórus vezetője és karnagya Szili Zoltán. A Somogy Táncegyüttes, a Nita Dance Club, Bodnár Erik, valamint a Csiky Gergely Színház színészei. A gálaműsor rendezője Benedek Dániel színművész.

A műsor után pezsgős koccintásra várták a vendégeket, amikor lehetőség volt gratulálni a kitüntetetteknek is.

Az ünnepség hivatalos részének zárásaként, kérte, hogy énekeljék el a Szózatot Gál Laurával.

Szünet után ünnepi műsor következett.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző